

ver, der følger af den gældende planlægningslovgivning. Undersøgelsen omfattede departementets planlægningsafdeling, statens kommitterede i byplansager, landsplansekretariatet og fællessekretariatet for byudviklingsudvalget for Københavns-egnen (BUK) og planlægningsudvalget for KøgeBugt-området (PKB). Resultaterne af undersøgelsen er i samarbejde med administrationsdepartementet lagt til grund for såvel en bedømmelse af de administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget isoleret set som en vurdering af udviklingen inden for ministeriets opgaver i henhold til den samlede planlægningslovgivning.

På lokalt plan er der gennemført analyser af de administrative og økonomiske konsekvenser af det oprindelige lovforslag i 3 amtskommuner (Vejle, Vestsjælland og Viborg) og 6 kommuner (Dragsholm, Frederiksværk, Kolding, Ringe, Tjele og Århus), der blev udvalgt i samarbejde med henholdsvis Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening. Der var mellem organisationerne og ministeriet enighed om, at det ikke ville være muligt at udvælge kommuner, der kunne anses som repræsentative for alle landets kommuner i den forstand, at analyserne kunne anvendes som grundlag for en direkte opregning til de samlede mer- og mindreudgifter for amtskommunerne og kommunerne. Dertil er der alt for store afvigelser mellem landets kommuner og ikke mindst i henseende til omfanget af den hidtidige planlægningsvirksomhed og tidspunktet for f. eks. færdiggørelsen af kommunens dispositionsplan.

Da hertil kommer, at bl. a. de nævnte analyser har givet anledning til væsentlige ændringer af bestemmelserne i det oprindelige lovforslag, har analysernes resultater kun i begrænset udstrækning kunnet danne grundlag for en vurdering af det nu ændrede lovforslags administrative og økonomiske konsekvenser for amtskommunerne og kommunerne. Det har ikke været praktisk muligt i de pågældende kommuner at få foretaget nye analyser, efterhånden som det oprindelige lovforslag blev besluttet ændret.

De endelige vurderinger er derfor foretaget af miljøministeriet i samarbejde med de kommunale organisationer og administrationsdepartementet.

A. Kommunerne.

For kommunerne under ét må gennemførelsen af lovforslaget antages at medføre en stigning i administrationsudgifterne. Stigningen vil imidlertid variere meget fra kommune til kommune, bl. a. afhængigt af den enkelte kommunes hidtidige indsats på byplanområdet.

På visse områder indebærer lovforslaget besparelsesmuligheder for kommunerne. Allerede den forenkling og modernisering af lovgivningen og plantyperne, som lovforslaget indebærer, må antages at medføre besparelser. Endvidere vil den betydelige decentralisering, der foreslås gennemført med virkning straks fra lovens ikrafttræden, medføre besparelser i kommunernes administrationsudgifter. I så henseende skal fremhæves 1) opgivelsen af den hidtidige godkendelsesordning vedrørende dispositionsplaner og byplan- og bygningsvedtægter, 2) den øgede dispensationskompetence til kommunalbestyrelserne og 3) de ændrede regler om adgangen til at påklage kommunalbestyrelsernes afgørelse i konkrete sager.

De områder, hvorpå merbelastningen for kommunerne vil gøre sig gældende, er navnlig følgende: 1) De øgede indholdsmæssige krav til dispositionsplaner bl. a. af hensyn til decentraliseringen vedrørende lokalplanlægningen, 2) bestemmelserne om offentlighedens inddragelse i dispositionsplanlægningen, 3) reglerne om lokalplanligt ved større udstykninger og større bygge- og anlægsarbejder, 4) udvidelsen af informationspligten under tilvejebringelsen af lokalplaner og 5) kravet om orientering af naboer i visse dispensationsager.

En samlet vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget fører til, at der må påregnes en merudgift for kommunerne taget under ét inden for størrelsesordenen 25 mill. kr. pr. år. Omkring to trediedele af dette beløb må antages at hidrøre fra lovforslagets udvidede regler om medborgerindflydelse.

1. Dispositionsplaner.

Som følge af, at kommunernes dispositionsplaner foreslås at skulle udgøre grundlaget for decentraliseringen vedrørende lokalplanlægningen, stiller lovforslaget visse yderligere krav til *indholdet* af dispositionsplaner i forhold til det typiske indhold af de hidtidige dispositionsplaner. Selv om en del af det udvidede indhold af dispositionsplaner har sammenhæng med sektorplanlægning, som skal udføres ifølge anden lovgivning, og derfor ikke vil fremkalde en væsentligt øget arbejdsbyrde, har analysen godtgjort, at lovforslagets krav til indholdet af dispositionsplaner vil medføre et lidt mere omfattende arbejde i kommunerne end hidtil. Merarbejdet vil variere betydeligt mellem kommunerne indbyrdes.

Nogle af de adspurgte kommuner har i deres hidtidige dispositionsplanarbejde inddraget offentligheden på en nogenlunde tilsvarende måde som den, der må forventes efter lovforslagets bestemmelser